

Anul 65

Seria II

Nr. 824

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

ALBINA

REVISTA SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Joi
10 octombrie 1963

8 pagini

15 bani

Actualitate și pasiune

În aceste zile, pe ogoarele țării, mecanizatorii și colectivii lucrează de zor la recoltările și însămînțările de toamnă. Se strâng recolte bogate, se pregătesc recolte și mai îmbelșugate pentru anul ce vine. E bătălia recoltelor în marș. La succesul ei, fiecare om al satului își aduce aportul său prețios. De aceea, nu-i de mirare că, alături de mecanizatori și colectivii, întâlnim, în aceste zile de toamnă, și activiști culturali la fel de preocupați de soarta acestei bătălii. Prin manifestările pe care le organizează ei aduc o contribuție însemnată la buna desfășurare a lucrărilor, la asigurarea unei recolte bogate în anul viitor.

În comuna Valea Largă, raionul Luduș, director de cămin este tânărul Augustin Piper. Prin largul activ obștesc pe care l-a format în jurul căminului, el a izbutit ca manifestările culturale pregătite și prezentate cu pasiune să fie întotdeauna ancorate în actualitate, folositoare colectivității din comună. Înainte de începerea actualei campanii de recoltare a culturilor de toamnă, Augustin Piper s-a sfătuit cu membrii consiliului de conducere al gospodăriei și, strângând apoi activiștii culturali, a întocmit de îndată un plan concret care să sprijine în mod direct buna desfășurare a acestor lucrări. Mai întâi, pe ulițele satului și la locurile de muncă au apărut pancarte cu îndemnuri adresate colectivității să termine la timp și în condiții optime lucrările agricole de toamnă. Apoi, într-una din seri, căminul a găzduit întâlnirea inginerului agronom cu colectivii. Din calculele făcute, toți cei de față și-au dat seama ce pierderi ar avea gospodăria dacă strângerea porumbului și efectuarea însămînțărilor nu s-ar face în timpul indicat de agrotehnică. Au urmat alte manifestări, alte acțiuni atât la cămin cât și la locurile de muncă. Momente distractive, susținute de soliști vocali și membri ai formațiilor artistice au prilejuit colectivității petrecerea unor clipe plăcute în pauzele de prinz. Telegramme de felicitări, adresate fruntașilor au fost citite în cadrul brigăzilor și echipelor, iar când recoltatul porumbului s-a terminat, scurtul program artistic pregătit „în taină”, a și fost prezentat seara la sediul gospodăriei.

Este un aport prețios adus de activiștii culturali la buna desfășurare a lucrărilor agricole de toamnă și colectivității din Valea Largă l-au simțit și-l apreciază ca atare.

Acțiunea de sprijinire a realizării sarcinilor ce stau în fața colectivității în actuala campanie agricolă de toamnă, îmbracă forme culturale variate și instructive. În toamna aceasta, în multe comune, activiștii culturali, sub îndrumarea organizațiilor de partid, au întocmit foi volante difuzate și citite la locurile de muncă. Așa, de pildă, în raionul Corabia, săptămână de săptămână, aproape în toate comunele raionului au apărut asemenea foi volante care au adus la cunoștința colectivității fapte prietoare la desfășurarea lucrărilor agricole, laudând pe cei merituosi și criticând cu operativitate lipsurile ivite.

În această perioadă și stațiile de radioficare și-au îmbunătățit simțitor activitatea, transmitând emisiuni atrăgătoare, variate, legate de campanie. În toată lucrările, stația de radioficare din comuna Vernești, raionul Buzău, a inaugurat emisiunea: „Fac cinste gospodăriei”, în cadrul căreia au fost popularizați fruntașii și metodele lor. Prin emisiunile: „Ora locală” și „Statul inginerului agronom” stația transmite operativ știri despre desfășurarea și calitatea lucrărilor, recomandări agrotehnice privitoare la însămînțări.

Cei mai mulți activiști culturali au dat dovadă de o bună orientare, folosind forme operative ale muncii culturale, care nu stănesc colectivității în procesul lor de muncă. Exemplele amintite mai sus, sînt concludente. Unele cămine însă au antrenat un mare număr de artiști amatori în pregătirea unor manifestări complicate și care au necesitat multe repetiții. Cît de operative sînt astfel de manifestări în asemenea situații cînd ritmul de executare a lucrărilor agricole este destul de rapid, ne poate spune directorul căminului din comuna Cochirleani, raionul Medgidia. O dată cu începerea lucrărilor de recoltare a porumbului, colectivul de creație al brigăzii artistice de agitație a luat inițiativa elaborării unui text axat pe aceste munci. Textul lung, cu multe lucruri de prisos și foarte anevoios de învățat a fost definitiv redactat după... terminarea recoltatului porumbului.

În alte părți, cum ar fi în comunele: Bradu de Jos, regiunea Argeș, Naipu, regiunea București, Călinești, regiunea Maramureș și altele, conducerea căminelor culturale s-au ocupat, în această perioadă, aproape în exclusivitate, de formațiile de dans și... echipele de teatru. Nici o prevedere în planul de muncă, nici o manifestare culturală la cămin sau la locul de muncă axată pe problemele cele mai actuale din comunele respective. Nu există nici o scuză pentru activiștii culturali din aceste comune pentru totala lor lipsă de interes.

În această perioadă, cînd colectivității sînt antrenate în executarea muncilor agricole de toamnă, instituțiile culturale de la sate trebuie să le ofere manifestări scurte, operative, legate de preocupările lor actuale și totodată să se pregătească în vederea intensificării muncii culturale din timpul iernii.

Ajutați de mecanizatorii de la S.M.T. Alba Iulia, colectivii din Galdă de Jos, raionul Alba, regiunea Hunedoara, au semnat peste 100 hectare cu grâu și secară.

Foto: A. CAPOȘ

AL. ANDRITOIU

CULES

PATRIEI

Ne așteptau podgoriile țării
și fecundau sub bolta de lumină,
de parcă toate liniștile zării
erau intruchipate în ciorchini.

Lumina încă avea gust de joacă
și se plimba-n tertipuri și drăcii,
pe strugurii bogați de busuioacă,
pe boabele de preț din razachii.

Și-atunci am auzit cum cîntă linul
și cum pămîntul cîntă-n orice loc,
îngăduind să se arate vinul
pentru paharul ce ne vrea noroc.

Ne întâlnim în toamna guralivă,
ne veselim, muncim, visăm, ciocnim.
Și toate brațele din colectivă
se-nvrednicesc c-un nou pahar de vin.

De-aceia toți ciorchinii din terasă
visează bucurii și sărbători
și vinul care va zimbi pe masă
Jurîmprejurul vazelor cu flori.

Te port cu mine-n fiecare clipă,
ce vine și ce pleacă, scăpărînd.
Mîndria ta o port ca pe-o aripă
și mi-e covor al tău bogat pămînt.

Partidul meu m-a înfrățit cu tine,
ne-a contopit în marile lumini.
Avem aceleași tinere destine
în mărgea anilor deplin.

Și altă fericire nu se poate
numi, decît aceea de-a ne ști,
stăpîni vestii și-adevărați pe toate
aceste minunate bogății.

Căci oameni noi trăiesc sub arcul zării
iar inimile lor alcătuiesc
tulburătoare hartă vie-a țării
cu chipul avîntaș și tineresc.

Și fie ca urarea mea de bine
să sune pe întinsul tău splendid.
Iubită țară, fericiți ca tine
să fim, prin grija scumpului partid!

ITINERAR CULTURAL **in** raionul **Bacău**

Biblioteca din comuna Bolintinul din Vale

ÎN CINSTEA BRIGĂZII A 5-A

Intr-una din duminicile lui septembrie, pe la începutul campaniei de toamnă căminul cultural și gospodăria colectivă din comuna Negri au organizat o manifestare în cinstea brigăzii a 5-a, condusă de comunistul Vasile Birsan, care a cucerit locul întâi în întrecerea dintre cele 11 brigăzi de câmp ale gospodăriei.

La această manifestare erau de față nu numai colectivii din comuna de centru ci și din satele învecinate, din Călinești și Ursoaia din Poiana-Iurascu și din alte localități. Alături de echipa de dansuri din Negri, clasificată pe locul întâi pe regiune în cel de-al VII-lea concurs, au prezentat programe și brigăzile artistice din Săucești și Prăjești precum și taraful de la Berești-Bistrița.

De ce s-a sărbătorit tocmai brigada a 5-a și pentru ce i s-a decernat steagul de fruntaș pe gospodărie? Despre acest lucru a vorbit președintele gospodăriei. Trecând în revistă munca depusă de brigada de la însămînțările de primăvară și pînă la strînsul recoltei, Constantin Patrîchi a scos în evidență conștiințozitatea cu care muncește brigada a 5-a, felul în care aplică la toate culturile întregul complex de lucrări indicat de știința agricolă. După însămînțările de primăvară colectivii din această brigadă au completat golurile rămase în culturi avînd o grijă deosebită pentru asigurarea densității optime a plantelor la hectar. În perioada întreținerii culturilor brigada constituia pentru colectivii din gospodărie un exemplu permanent de felul cum trebuie executate lucrările. Îndeplinind la timp cele trei prașile la porumb, brigada a 5-a a obținut o recoltă bună de porumb boabe la hectar, chiar în condițiile climatice din acest an. Prin lucrările realizate la un înalt nivel agrotehnic, pe loturile demonstrative de grâu și porumb repartizate brigăzii, colectivii s-au convins de necesitatea folosirii semînțelor din soiuri alese, a asigurării densității optime a plantelor și aplicării tuturor lucrărilor cerute de știință.

Sînt multe fapte în viața brigăzii condusă de Vasile Birsan care vorbesc despre creșterea conștiinței socialiste, despre faptul că oamenii din această brigadă priesc lucrurile nu dintr-un punct de vedere îngust, ci prin prisma interesului întregii gospodării. Terminînd mai devreme lucrările ce le reveneau conform planului de producție, membrii brigăzii au ajutat brigada 11-a și echipa de le-

gumicultori, iar la cererea organelor silvice de a contribui la întreținerea pădurilor, ei au prășit o suprafață de 5 hectare puiți.

Înfățișînd aspecte din activitatea brigăzii pe care o conduce, din metodele folosite la culturile de grâu și porumb, Vasile Birsan n-a uitat să sublinieze că la toate rezultatele dobîndite de brigada a contribuit mult și faptul că majoritatea colectivștilor au participat cu regularitate la învățămîntul agricol și la manifestările culturale de la cămin.

Manifestarea organizată pentru sărbătorirea brigăzii a 5-a, cuvîntul președintelui, al brigadierului și al celor doi ingineri din gospodărie, precum și programele artistice prezentate, au constituit un imbold și pentru celelalte brigăzi, pentru toți colectivștii din gospodărie să muncească mai bine, mai cu spor, pentru efectuarea la timp și la un nivel agrotehnic corespunzător a lucrărilor agricole în curs, precum și cele de viitor, pentru a asigura o recoltă bogată în anul care vine.

INGINERUL DIN HEMEIUȘI

„Pentru inginerul gospodăriei noastre, căminul cultural a devenit oarecum al doilea loc de muncă”. Cuvintele de mai sus aparțin directorului căminului cultural din Hemeiuși, care are în Constantin Bordei unul din cei mai apropiați colaboratori ai săi.

Aproape că nu există acțiune mai importantă întreprinsă de căminul cultural la care să nu-și aducă aportul și inginerul gospodăriei. Inginerul Constantin Bordei e apreciat de colectivii din comună atît pentru munca pe care o desfășoară în gospodărie, cît și pentru grija cu care se ocupă de înarmarea lor cu cunoștințele necesare în producție, pentru pasiunea cu care se dăruiește activității culturale. Legumicultorii din gospodărie vorbesc cu mult entuziasm de inginerul lor, de învățămintele pe care le-au dobîndit la cercul de legumicultură și la conferințele ținute la cămin. Anul acesta, gospodăria din Hemeiuși a cultivat legume pe o suprafață de 75 hectare față de numai 3 hectare în 1961. În acest an legumicultorii au obținut la roșii o producție medie la hectar aproape de două ori mai mare decît cea din 1962. Cum au realizat ei producția aceasta? Lucrările din grădina au fost executate în timpul optim și la un nivel agrotehnic superior

La o sesiune a sfatului popular comunal

Sfatul popular al comunei Luncași a analizat recent, în cadrul unei sesiuni, munca culturală ce se desfășoară în comună și a luat o serie de hotărîri pentru intensificarea acestei activități.

Convocarea acestei sesiuni la început de toamnă (30 septembrie a.c.) a fost binevenită deoarece ea a prilejuit, pe de o parte, mobilizarea tuturor forțelor și mijloacelor culturale în vederea sprijinirii muncilor agricole în curs, iar pe de altă parte a debătut la timp măsurile ce trebuie luate pentru intensificarea muncii cultural-educative în perioada de iarnă.

Raportul comitetului executiv prezentat de tovarășul Miron Herețiu, vicepreședinte al sfatului popular comunal și director al căminului, asupra activității culturale desfășurate în perioada 1 ianuarie—30 septembrie a.c., s-a ocupat pe larg, după cum era și firesc, de felul cum instituțiile culturale de masă din comună au sprijinit gospodăria, de modul în care și-au legat activitatea de preocupările actuale ale colectivștilor.

Față de anul trecut, căminul cultural și biblioteca din Luncași au desfășurat o activitate mai susținută legîndu-și mai bine munca de problemele economice și politice actuale, folosind totodată o gamă mai largă a formelor și mijloacelor culturale. La căminul cultural s-au expus cu regularitate conferințe pe teme agricole și zootehnice din care colectivștii au învățat multe lucruri în legătură cu munca lor. Iată doar cîteva din ele: „Solul, compoziția lui și metode de fertilizare”, „Folosirea chibzuită a îngrășămintelor locale”, „Să folosim numai semințe de înaltă productivitate”, „Asigurarea bazei furajere” și altele. Bine a procedat căminul cultural că a folosit pe o scară largă în propaganda agricolă și în sprijinul gospodăriei, forme deosebit de eficiente ale activității culturale cum sînt seriile de calcul. Ceea ce trebuie, de asemenea, remarcat este faptul că seriile de calcul ținute la căminul cultural în această perioadă îmbrățișează aspecte variate, probleme importante aflate în fața gospodăriei. Serile de calcul pe teme: „Ce pierderi de recolte am avea dacă porumbul nu s-ar prăși la timp”, „Construcții ieftine din resurse locale”, „Ce venituri poate obține gospodăria din legumicultură” (gospodăria a înființat în acest an sectorul legumicol) „Pierderile pe care le-ar avea gospodăria dacă nu s-ar recolta finul la timp” și altele, ilustrează acest lucru.

Cu toate că raportul a scos în evidență și unele lipsuri din activitatea culturală, el n-a analizat cu destulă profunzime conținutul și nivelul manifestărilor culturale, aspectele legate de sfera lor de cuprindere. O analiză mai temeinică a acestor probleme ar fi prilejuit constatări interesante și luarea unor măsuri pentru a ridica nivelul muncii culturale.

Multe din activitățile culturale din comună au fost interesante și prezentate la un nivel corespunzător, mobilizînd un număr mare de participanți. Nu se poate însă trece cu vederea că unele manifestări au avut o sferă foarte mică de cuprindere.

Așa bunăoară, la o conferință atît de importantă ca „Folosirea chibzuită a îngrășămintelor locale” au participat doar 42 de colectivști, iar la seara de calcul pe tema „Importanța porumbului siloz în hrana vacilor” doar 31 de oameni. Este un lucru cunoscut că nivelul și eficiența manifestărilor culturale depind în ultimă instanță de competența celor care le susțin. În unele cazuri, manifestări importante sînt prezentate însă de oameni care n-au convingere, cu problemele respective. Două exemple: seara de calcul „Ce venituri aduce gospodăriei cultura leguminoaselor pentru boabe” a fost ținută de profesoara de limba rusă, iar o altă seară de calcul pe tema „Ce cantități de lapte se pot obține folosind porumbul siloz în hrana vacilor”, de educatoarea din comună. Ce eficiență pot avea asemenea manifestări, în ce măsură pot ele îmbogăți cunoștințele colectivștilor? Răspunsul nu e greu de dat.

Luînd cuvîntul pe marginea raportului, Petru Alistar, președintele gospodăriei, a arătat că deși munca culturală a sprijinit gospodăria, ea trebuie să-și desfășoare activitatea într-o și mai strînsă legătură cu problemele și acțiunile gospodăriei aflate la ordinea zilei, să vină mai operativ în ajutorul colectivștilor pentru realizarea sarcinilor pe care le au în momentul de față.

Care este situația în privința sprijinirii campaniei agricole de toamnă? Pînă la data sesiunii căminul cultural a organizat cîteva manifestări interesante în această privință. S-au ținut conferințe, a avut loc un jurnal vorbit intitulat „Noutăți din gospodărie în campania muncilor agricole de toamnă” și o seară de calcul care demonstra pierderile pe care le-ar avea gospodăria dacă nu s-ar recolta la timp fructele. (Gospodăria are o livadă de 17 hectare și o vie pe 24 de hectare). Totuși față de multiplele sarcini și de situația campaniei agricole din această toamnă, ceea ce s-a făcut în comună, este prea puțin.

Gheorghe Parascaru, președintele sfatului popular comunal, Constantin Mitea, directorul școlii din comună învățătorii Constantin Bostan, Gheorghe Jerghiută ș.a. au subliniat, în cuvîntul lor, necesitatea unei mai strînse legături a muncii culturale de sarcinile gospodăriei, luîndu-și totodată angajamente concrete în fața sesiunii, de a contribui într-o mai mare măsură la buna desfășurare a muncii culturale din comună.

Pe baza raportului și a dezbaterilor au fost luate o serie de hotărîri pentru îmbunătățirea muncii culturale din comună: axarea tot mai strînsă a activității culturale pe problemele gospodăriei, reactivizarea echipelor artistice, mobilizarea mai largă a tineretului la pregătirea și organizarea manifestărilor culturale, întrecerea dintre căminele din toate satele aparținătoare comunei etc. Traducerea în viață a acestor hotărîri va duce la o substanțială îmbunătățire a activității culturale din comuna Luncași.

Pe acest inimos inginer și activist cultural îl cunosc bine și colectivștii din alte sate, nu numai cei din Hemeiuși. Îl cunosc bine colectivștii din Berești-Bistrița, Negri, Cătălești și din alte localități unde a răspuns descori la multe din întrebările lor în cadrul întîlnirilor cu brigăzile științifice.

La cel de-al VII-lea concurs, brigada artistică din Hemeiuși a obținut locul I pe regiune. Autorul textului este inginerul gospodăriei. Aportul lui Constantin Bordei la succesul brigăzii nu s-a rezumat însă numai la elaborarea textului, el a adus o contribuție de seamă și la realizarea artistică a spectacolului. Seară de seară putea fi văzut în mijlocul artiștilor la repetiții dîndu-le sugestii folositoare. A însoțit apoi brigada la toate fazele de concurs peste tot unde a dat spectacole, la Bacău și la Slănic Moldova, la Buhoci, Răcăciuni, Ițești și în alte localități.

A avut dreptate Radu Niculescu, directorul căminului cultural din Hemeiuși cînd a spus că pentru inginerul Constantin Bordei căminul cultural a devenit oarecum al doilea loc de muncă.

PREVEDERI GOSPODĂREȘTI

Colectiviștii din Zalău au o vorbă: „Nimic nu pică din cer”. Tradusă în lumina faptelor și a rezultatelor muncii lor, această zicală înseamnă hărnicie, înseamnă pricepere și mai ales perseverență.

Anul acesta le-a adus un venit de peste două milioane lei. Pentru anul ce vine ei și-au propus să obțină mult mai mult. Și cum venitul total al gospodăriei este în ultimă instanță rezultatul unei adunări din toate sectoarele ei, colectiviștii de sub poalele Meseșului acordă o atenție deosebită agriculturii, pomiculturii, întinselor terenuri viticole și mai ales zootehniei, din care și-au făcut o specialitate.

— Anul viitor — ține să precizeze inginerul Bobeică Arcadie, președintele gospodăriei — vom avea cu peste 200 de bovine, 300 porcine și aproape 500 de oi mai multe ca în acest an.

La prima vedere cifrele de mai sus par modeste. Gospodăria însă e tânără. Abia a implinit doi ani. Nu cifrele merită însă a fi remarcate aici, cât mai ales atenția cu care se fac pregătiri pentru ca aceste prevederi gospodărești să devină fapte.

Iată-i, de exemplu, pe brigadierii și pe cei din conducerea gospodăriei discutând măsurile ce trebuie luate pentru dezvoltarea și bunul mers al sectorului zootehnic. Cineva a semnalat că la cele două grajduri aflate în construcție se lucrează încet. Și cum explicațiile nu lipsesc niciodată, s-a găsit repede argumentul lipsei brațelor de muncă.

— Să-i mobilizăm pe oameni la munca obștească — propune Caba Cornel, unul din cei mai destoinici brigadierii. — Bineînțeles că cei care vor trebui să răspundă primii la acest apel sînt cei de față. Șefii de echipe, brigadierii și membrii colectivului de conducere.

Cîteva zile mai tîrziu propunerea lui Caba devenise fapt și cele două grajduri au avansat simțitor în construcție, unul din ele fiind aproape gata să fie dat în folosință.

— Să urgentăm și construirea saivanului pentru care avem toate materialele la îndemînă — a propus un alt colectiv. — Mai facem o mobilizare ca atunci la grajduri și scăpăm de grijă.

Rezultatul acestei măsuri aprobate în unanimitate a fost concretizat în mai puțin de două săptămîni și în loc de un saivan pentru o mie de capete s-au construit două saivane cu o capacitate totală de 1 500 capete.

După cum vorbesc articolele scrise recent la gazeta de perete de către inginerul zootehnic Gîrjoabă Maria și brigadierul Chiș Dănilă, colectiviștii din

Zalău n-au avut în vedere numai construcțiile. Ei s-au îngrijit și de asigurarea hranei pentru animale. Cunoscînd din experiență că fiecare zi de întîrziere la însilozare duce la micșorarea calității nutritive a furajelor bătute în gropi, au răspuns cu mic și mare la strîngerea și la tocarea nutrețului respectiv, compus din coceni, sfeclă furajeră, pălării de floarea-soarelui, gozuri, frunze de sfeclă etc.

— Bine, bine — a atras atenția unul din îngrijitorii de vite din satul Ortelec, unde gospodăria are două grajduri — pentru iarnă le asigurăm noi hrană, dar pentru la vară ce facem? Ne ajung pășunile?

Sesizarea a fost bine întemeiată. Do- vadă că, în una din consfăturile lor, colectiviștii au judecat cu multă atenție problema pășunatului în condițiile unui număr sporit de animale și obținerii unor produse animaliere de calitate superioară (lactate, carne, lînă etc.). Ceva mai mult. Colectiviștii din Zalău aveau de apărut și titlul de gospodărie fruntașă pe regiunea Cluj în producția medie de lînă pe cap de oale.

Președintele gospodăriei și inginerul zootehnic stabiliseră din vreme măsurile agrotehnice pentru îmbunătățirea pășunilor, (semnături cu ierburi, îngrășarea terenului cu uree etc.), dar suprafața pășunatului era insuficientă.

— Repartizăm din terenul arabil încă o bucată pentru pășune și gata! — a venit o propunere.

— Așa numai un gospodar nechibzuit poate proceda — a intervenit brigadierul Terheș Teodor. — Cum adică, ne cîrpin într-un loc și ne rupem în altul? Dar coastele Meseșului? Oare nu le-am putea noi folosi pentru pășune îngrijindu-le și curățindu-le de pe acum?

În prima duminică după această consfătuire sute și sute de tineri, de elevi, femei și bătrîni au defrișat porțiuni însemnate din coasta muntelui, rămînînd ca și alte porțiuni să fie redade pășunatului.

Adăugînd la toate acestea conferințele ținute săptămînal de inginerul Gîrjoabă în fața îngrijitorilor, adăugînd broșurile de specialitate ale căror recenzii se transformă întotdeauna în adevărate schimburi de experiență, precum și demonstrațiile practice pe care îngrijitorii fruntași le fac cu regularitate în fața tovarășilor lor, avem tabloul real al unei strădării colective pentru dezvoltarea sectorului zootehnic în gospodăria colectivă din Zalău.

N. CREANGĂ

Recoltarea dovlecilor furajeri din culturi intercalate, la gospodăria colectivă din Adunații Copăceni, regiunea București

Acțiuni culturale eficiente

Este o inițiativă. Modest, Valeriu Sănduc, directorul căminului cultural din comuna Plosca, raionul Alexandria, o numește rubrică. Rubrica „În sprijinul dezvoltării zootehniei”. O întîlnim în caietul activităților culturale săptămînale ale căminului. În dreptul ei, totuși, genuri diferite de manifestări culturale.

Conferințe, seri tematice, seri de întrebări și răspunsuri, activități cu cartea. Deosebite ca gen, manifestările sînt unitare pe plan tematic.

Să răsfoim cîteva din filele caietului, oprindu-ne la rubrica sus-amintită.

11 ianuarie 1963. La căminul cultural, în fața unui numeros auditoriu, a avut loc conferința ținută de profesorul de agricultură Grigore Belu, intitulată „Asigurarea bazei furajere, factor important în creșterea animalelor”. Tema conferinței, interesantă pentru orice gospodărie colectivă, a fost recomandată și de

situația concretă privind înzestrarea cu furaje, din cele două gospodării colective, din Plosca „Secera și cio-canul” și „6 Martie” în anul care a trecut.

Furajele asigurate în toamna anului 1962 s-au dovedit insuficiente efectivului de animale al celor două gospodării, ele epuizîndu-se la începutul lunii martie.

Izvorit din interesul manifestat de colectiviștii ce lucrează în sectorul zootehnic a fost și seara de întrebări și răspunsuri „Cum putem spori numărul de păsări la 100 de hectare” ținută de inginerul zootehnicistă Maria Nicolescu.

Această acțiune a fost menită să contribuie la realizarea unui deciderat al colectiviștilor din Plosca: organizarea unei puternice ramuri avicole.

Inginera Nicolescu a arătat principalii factori ce condiționează realizarea lui: crearea unui lot-macă de cîteva mii de păsări de rasă superioară, construirea puiernicelor necesare, organizarea unei bune stații de incubație și creșterea numărului de cadre calificate în această specialitate.

Iată două file de dată mai recentă. Ele consemnează ținerea a două seri tematice: „Despre îngrijirea rațională a purcelilor” și „Prevenirea îmbolnăvirii tineretului bovin”.

Cadrul lor de desfășurare n-a fost căminul cultural, ci chiar locul de muncă, sectorul zootehnic. S-a considerat că acolo, în mediul zilnic de lucru, eficiența expunerilor va fi sporită.

Și aceste două seri tematice au fost reclamate de necesități locale imediate. Tehnicianul veterinar Gheorghe Mardare, studiînd cu atenție condițiile de existență ale purcelilor și ale tineretului bovin, a stabilit că sînt necesare convorbiri cu îngrijitorii, cărora să le arate ce trebuie făcut pentru prevenirea îmbolnăvirilor.

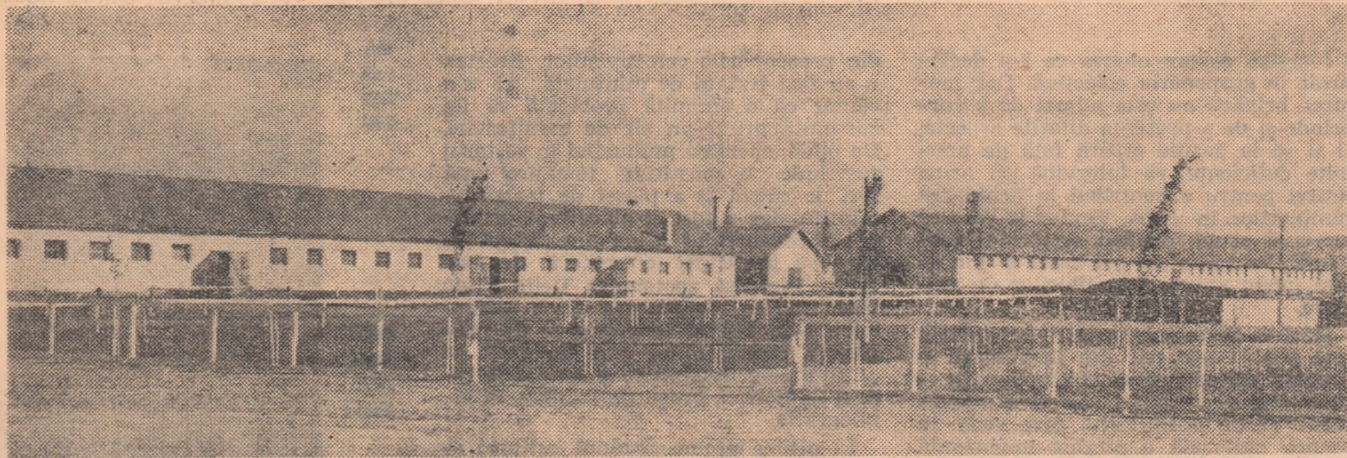
În prima convorbire s-a arătat că rația veche de mîncare, compusă din porumb, mazăre și ovăz este dăunătoare purcelilor de 2—4 luni, mazărea fiind pentru ei un toxic. S-au preconizat rații după recomandările științei. De asemenea, s-a arătat necesitatea stabilirii unui nou program zilnic de îngrijire a purcelilor.

Cealaltă seară tematică a stabilit proveniența cazurilor de gastroenterită semnalate la tabăra de vară a tineretului bovin. Gastroenterita se ivise ca urmare a unui alăptat defectuos, efectuat la ore neregulate cu lapte rece.

Eficacitatea măsurilor luate a fost radicală, nemaiînvîndu-se cazuri de gastroenterită.

Ultima filă pe care v-o prezentăm este de fapt... un panou. Un panou permanent al căminului cultural, intitulat „Nou în zootehnie”, la care, periodic, sînt recomandate colectiviștilor cele mai noi cărți și broșuri zootehnice.

M. POPESCU

O parte a complexului de construcții zootehnice din comuna Hărman, regiunea Brașov.

EXPERIENȚA PRIMULUI AN

Pînă mai acum trei ani gospodăria agricolă colectivă din Boldu, Rm. Sărat, era o unitate cerealică. Despre creșterea animalelor nu se vorbea la Boldu.

Cînd a fost ales președinte, tovarășul Lazăr Dumitru și-a dat seama de răspunderea pe care adunarea generală i-o încredința. Prosperitatea gospodăriei depinde în primul rînd de modul cum gospodărești. Există condiții pentru înființarea și dezvoltarea sectorului zootehnic? Există și încă foarte bune. Se cere doar să muncești astfel cu oamenii ca să înțeleagă toți, pînă la unul, avantajele ce le oferă creșterea animalelor. În anul 1960, s-au conturat la Boldu primele ferme de animale. Primind împrumuturi de la stat, colectiviștii și-au procurat o parte din vițele și juninci. Apoi au trecut să construiască din resurse proprii (chirpici, stufit, lemn de salcîm din defrișări) grajduri și alte adăposturi pentru animale. În anul 1962, și-au procurat încă 250 de taurine punînd bază trainică unei ferme care să le asigure material de prăsilă. Așa se explică faptul că numai în acest an ei au obținut 152 de vițeie dintre care 88 de vițeie numai de la animalele de producție proprii. Gospodăria are în prezent peste 700 capete taurine, 2 200 ovine, aproape 600 porci, 3 000 de găini, 9 200 de pui și 65 stupi de albine.

Lărgirea sectorului zootehnic la G.A.C. Boldu, a început abia în anul trecut. În această perioadă, relativ scurtă, colectiviștii din Boldu, care nu au avut tradiție în creșterea animalelor, au făcut pași serioși înainte. El au asigurat pentru animalele lor necesarul de furaje, au trecut la aplicarea unor metode științifice de îngrijire a

vitelor și la înlocuirea însămînțărilor naturale a oilor și vacilor prin însămînțări artificiale, care au avut drept rezultat obținerea în acest an a unor loturi uniforme de vițeie și miei.

Este de remarcat și un alt fapt: o dată cu dezvoltarea fermelor de animale s-au format și cadre cu dragoste față de animale și cu experiență în îngrijirea acestora. Mulți dintre mulgători și îngrijitori au devenit prietenii bibliotecii comunale. Împreună cu bibliotecara Gheorghita Bujoreanu ei răsfoiesc săptămînal cataloagele de cărți, colecționează din reviste și ziare articole cu privire la creșterea animalelor, le discută în colectiv, la locul de muncă. În acest an, sub îndrumarea bibliotecarei, 12 îngrijitori s-au pregătit pentru concursul „Cine știe, cîștigă” pe tema creșterii animalelor, organizat de Consiliul agricol raional Rm. Sărat și biblioteca raională. Spre marea satisfacție a colectivităților, din cei 12 participanți ai colectivei din Boldu, trei au cîștigat locurile I pe raion. Este vorba de mulgătorul Vasile Drăgan, despre ciobanul Alexandru Sogiu și crescătoarea de păsări Bița Taifas. Tustrei sînt fruntași în fermele unde lucrează.

Desigur că la Boldu creșterea animalelor după metode științifice este abia la început. Există însă o vie preocupare din partea colectiviștilor, ca fermele de animale să se dezvolte, iar producțiile, care acum sînt încă sub posibilități, să fie și ele sporite.

PETRE ZBIRLEA

ELENA AFLORI : Răsărita

CINTECELE BOGĂȚIILE TOAMNEI

Orice s-ar spune, toamna rămâne cîntărețul cel mai iscusit și pictorul cel mai genial. Cine nu crede, facă drum la țară, poposească pe cîmpiile ce se țin de mină, astîmpere-și setea cu mustul podgoriilor și asculte cîntecele de laudă ale toamnei.

Așa, flăcăi, așa tineri colectivști. Ziceți-i înainte că vă ascultăm. Uite, parcă și Oltul și-a domolit nițel mersul să vă asculte.

„Știi, tu, mîndro, ce ți-am spus
La cules de cucuruz
Unde-or fi oameni mai mulți
La mine să nu te uiți.
Unde-or fi mai puțintei
Ochii tăi să fie-al mei.“

Acum, ce-i drept, ochii mîndrelor pot să fie ai voștri, flăcăilor, dar oamenii ce culeg porumbul, nu vă supărați, trebuie să fie cu sutele. Fiindcă „regele cîmpiei” — porumbul — se vrea în pătule în cel mai scurt timp. Nu știu ce părere are bunul dumneavoastră gospodar, tovarășul Ion Mihalache, președintele colectivei din satul Alimănești.

— Păi ce părere să am ? Părerea mea e pe cîmp.
— Poftim ?
— N-am greșit : priviți ! Trei sute de oameni culeg porumbul.

Mi-e cu neputință să-l lectiviști răspîndiți în pămîntul Boianului. Imă o privire din elicopter. Porumbul e mare. Pentru la înălțimea lui de 2,50—3 pot să facă cu ochiul fete. Nu-i vede nimeni. Adică cret și tace chitic.

— Ii zic președintelui :
— Frumos s-a făcut flăcăi.
— Păi e neam bun. E de cîmp ?
— Cum îi spune ?
— H. D. 203.
— L-ați verificat ?
— Păi altfel îl puneam pămîntul nostru.
— Ați încercat și alte soiuri ?
— Multe. Cîțiva ani, la noi ca asta.

Stăm la taclale în aceaștă noapte și șiruri lungi de căruțe. Porumb. Toate se virfuesc porumbul.

Omul acesta cît muntele verii — Ion Mihalache — de nemulțumire :

— Păcat că n-am avut porumb.
— Totuși porumbul e frumos.
— E bun. Dacă ploua era mai mult.
— Atunci pe seama cîmpului.
— Pe seama oamenilor ce culeg.

Aflu că oamenii de la satele de mii de colectivști învățămîntului agrozootehnic este soră bună cu știința agricolă. Tura adincă făcută toamna îngrășăminte, cele patru metode și folosirea unui soi de porumb adaptat la condițiile pedoclimatice au făcut ca toamna să fie bogată.

Un brigadier tînăr și suferinșor face și el aprecieri :
— Știți că înainte era cîmpul.
— Erau mai multe.

ÎN PAS CU PROBLEMELE GOSPODĂRIEI COLECTIVE

„Coboară iarăși toamna dinspre munți
La fel ca-n „Rapsodii” de Topirceanu
Știuleții galbeni părăsiti-au lanul
Și-n sat răsună cîntece de nunți.
Fac arături adînci, strunind volanul
Flăcăii voinici cu șepcile pe frunți...”

Aceste versuri cu care începe noul program al brigăzii artistice de agitație din Scornicești Slatinei sint ca o carte de vizită care vine să-l recomande dintru început ca fiind ancorat în cea mai strictă actualitate. Brigada din Scornicești, distinsă cu premiul I pe regiune în prima etapă a celui de-al VII-lea concurs artistic de amatori, își merită locul nu numai pentru calitatea interpretării, ci și pentru faptul că textierii au căutat și au găsit o bogată sursă de inspirație acolo unde se hotărăște bunăstarea, în sectoarele de producție ale gospodăriei colective.

Programul brigăzii prezintă tabloul toamnei în gospodărie. Vorbind despre recoltatul porumbului de pe cele 830 hectare, arată cum s-a muncit pentru obținerea unor recolte frumoase. Este laudat spiritul gospodăresc al consiliului de conducere al colectivei, care s-a preocupat de mărirea suprafeței arabile : „Neproducătoare via hibridă de la noi / Am aruncat-o la gunoi / Redînd agriculturii prin armare / Mai mult de 500 hectare”. În același timp, colectivștii au terasat și plantat 15 hectare cu viță nobilă și cîteva hectare cu pomi.

Nu este uitat nici sectorul zootehnic : „La noi în zootehnie / Într-un an au reieșit / Două milioane venit”. Gospodăria din Scornicești are 638 bovine, 180 porcine, aproape o mie de oi și 500 de rațe. Colectivștii s-au îngrijit ca ploile reci de toamnă să nu-i găsească cu construcțiile zootehnice neterminate. Maternitatea pentru scroafe a fost dată în folosință, iar la grajdul cel nou se fac lucrări de finisare.

Datorită hărniciei oamenilor, gospodăria a ajuns să aibă un fond de bază de 6 milioane și brigada își poate permite să cînte cu mîndrie : „Frunzuliță de pe luncă / E bogată ziua muncă / Anu-acesta vom primi / 30 de lei pe zi”.

Este foarte binevenit acest program care acum, la „numărarea bobocilor”, dă

o imagine despre munca ce s-a desfășurat în gospodăria colectivă. Dar menirea brigăzii nu este numai de a surprinde și de a prezenta diferite aspecte, ci și să ia poziție critică față de anumite deficiențe, să intervină cu arma satirei pentru a contribui la lichidarea rămănelor în urmă. Textul la care se lucrează acum, dedicat sectorului zootehnic, va trebui să privească și din acest unghi munca îngrijitorilor de animale.

Găsirea subiectelor pentru brigadă nu este pentru textierii din Scornicești o greutate. Ei au permanent sprijinul președintelui gospodăriei colective, tovarășul Vasile Bărbulescu, care vede în munca culturală o pișchie importantă pentru rezolvarea sarcinilor economice. El a reușit să-i „molipsească” pe mulți de acest entuziasm pentru activitatea culturală. (De exemplu, inginerul agronom este membru al corului și al brigăzii artistice de agitație, ingenera zootehnică a interpretat rolul Paraschivei din piesa „Zmeoaicele”). În afară de aportul lor ca artiști amatori, cei doi ingineri, soții Radu și Delia Vitan îl ajută îndeaproape pe Ilie Dragomir, directorul căminului cultural, să organizeze manifestări interesante, axate pe cele mai importante și actuale probleme care stau în fața colectivștilor.

În cadrul unei serii de întrebări și răspunsuri, organizată în perioada recoltării porumbului, inginerul Radu Vitan a dat prețioase îndrumări privitoare la modul în care trebuie să se desfășoare campania pentru a nu se pierde nici un bob. Aceeași temă a fost susținută și printr-o seară de calcul, de către profesorul de matematică Petre Zaharia.

La căminul cultural din Scornicești s-a încetățenit bunul obicei de a se organiza serii de calcul legate de fiecare sector de producție în parte. Astfel, s-au mai organizat asemenea serii în legătură cu venitul pe care îl aduc via și livada și cu mărirea producției de lapte.

După cum se vede, căminul cultural a cuprins în sfera activității sale multe

din preocupările colectivștilor. Acestea n-au fost tratate de mintuală, ci s-a căutat ca o anumită problemă să fie susținută printr-un șir de manifestări. De pildă, sporirea producției în sectorul zootehnic a constituit tematica unei serii de calcul și a piesei de teatru amintite, dar a fost și obiectivul principal al concursului „Cine știe, cîștigă” la care au participat crescătorii de animale. Inginera zootehnică Delia Vitan împreună cu bibliotecara Elena Bărbulescu s-au ocupat îndeaproape de pregătirea concurenților care au găsit la „Colțul colectivștilor”, amenajat în cadrul bibliotecii, broșurile indicate în bibliografie.

În ultima vreme căminul cultural acordă o atenție specială campaniei agricole de toamnă. S-au folosit cele mai eficiente forme ale muncii cultural-educative de masă. În afară de brigada artistică, de seriile de întrebări și răspunsuri și seriile de calcul, un însemnat aport la grăbirea ritmului de recoltare a porumbului l-au adus foaia volantă și stația de radioficare. Săptămînală apariție a foi volante, citirea ei regulată în fiecare brigadă au dat avînt întrecerii. Prin foaia volantă ca și prin stația de radioficare au fost popularizate permanent metodele de muncă ale echipelor fruntașe. Atunci cînd la brigada a IV-a s-au semnalat anumite deficiențe în muncă, a apărut o ediție specială destinată în exclusivitate acestei probleme, iar la stație a vorbit președintele gospodăriei despre grija față de avutul obștesc.

Acum, la ordinea zilei este însămîntatul grîului. Între altele, la stația de radioficare s-a transmis un interviu cu inginerul agronom privitor la pregătirea terenului pentru însămîntări.

Orientarea bună a activității culturale ce se desfășoară în comuna Scornicești, se datorește în primul rînd legăturii permanente care există între activiștii culturali și consiliul de conducere al gospodăriei colective. Acest fapt contribuie ca manifestările culturale să nu rămînă în urma timpului, ci să fie mereu în actualitate, să meargă în pas cu problemele gospodăriei colective.

A. CROITORU

toamna

ÎNTO
de DRA

■ În dimineața asta, peste ntinsuri
■ de miriști și podgorii parcă-ud
■ cum trece-un vînt toamnătesc și foșnesc
■ larg filfiit de aripi înspre sud.

■ În soare prind să joace funigeei,
■ copacii-și număr galbenii furis,
■ fîntîni cu cumpeni săgetează cerul
■ tăiat de migrațoare-n curmeziș...

■ Al toamnei trup, în pîrg, se dăruiește
■ iar strugurii prea copli în liv adast
■ să curgă vinul roșu în ulcele
■ și să poftiți apoi la masa noastră.

■ Și-am închinat
■ și-n cîntea...

trei sute de com-
b ce se întinde
ar oferi-o numai
posibil. Pentru că
activist nu ajunge
pentru care băieții
culegători mulți.
bul, dar el e dis-

adică porumbul.

re? Ii place mult

206 e bun, dar nu

șeună și vin către
ne. Toate încarcă
e aurul toamnei:

ronzat de arșițele
ște un sentiment

...

a asta bună?

arlale.

asemeni multor
și sîngurcioși ai
Că hărnicia lor
relatează că ară-
cea pămîntului cu
ice și patru ma-
ductivitate (veri-
lui) toate acestea
lesul porumbului.
Zorlescu, ține să

erie de porumb?

— Se poate. Dar era o zicală care ne fura din pătule:
rarul umple carul. Eram certați cu densitatea.

— Vă faceți autocritica.

— Ne-am făcut-o prin muncă. N-am mai pus la hec-
tar 25 000 de plante, ci 32 000—34 000.

Mergem pe tarlale. Tabloul panoramic al toamnei își
desfășoară frumusețile. Cine a spus că toamna e tristă,
a spus un mare neadevăr. Priviți-o cum ride în grămezile
de porumb, în căruțele și camioanele virfuite cu varză
și cartofi, în obraji flăcăilor mai mari peste facerea vi-
nului, în ochii fetelor nedezlipiți de voinicii ce mină trac-
toarele pentru semănatul grîului.

Mă apropiu și mai mult de Olt, și fac popas la o colec-
tivă mare, (peste 3 500 hectare) cea din comuna Coteana.
Elegante camioane și nenumărate căruțe zoresc la căratul
porumbului. Mi se spune că pe malul Oltului porumbul
s-a făcut cîtă frunză și-iarbă. Nici pe aici ploile n-au fost
darnice. H. D. 206, 311 și 203 se pare însă că și-au mutat
aici domiciliul permanent. Oamenii i-au crescut cu grijă
și pricepere pe acești flăcăi blonzi și iată-i acum voinici
și mîndri ca niște păuni, așteptînd camioanele și căruțele
să-i ducă în pătule.

Și iată, mai departe, cîmpiile colectivelor din Radomi-
rești Vilcele, Isovoare. Pretutindeni, toamna își arată
frumusețile și bogățiile. Ea, personificată într-un mare și
neîntrecut pictor, pune policromia peste roade: galbenul
aprin, roșul închis, verdele nuanțat. În ogrăzile gospo-
dăriilor colective, lingă marile pătule de porumb, curge
mustul de culoare rubinie. Și după el, cîntecul:

„Bun e vinul ghiurghiului
Cînd îl beau cu cine știu.“

Dar toamna-și modifică în aceste zile, în proporții de
masă, splendidele ei tablouri. În aceste zile și în aceste
nopti ogoarele sînt răsturnate de tractoare. Se muncește
pe-ntrecere. Zilele sînt fără nopti. Munca nu cunoaște
încetinea. Se seamănă grîul. Numai pe ales se sea-
măna. Ca să fie spicul mare și piinea cît roata carului.
Liniștea nopților e spartă de bidivii de oțel și de cînte-
cele tractoriștilor.

Cîntați flăcăi să răsune toamna! Puneți grîul numai pe
ales. O să vină și ceasuri de răgaz. Curînd vă veți reîn-
toarce în sat. Atunci mustul va fi transformat în turburel
și pastrama va sfîrși pe grătar. Și nunțile se vor ține lanț.
Să fiți sănătoși! Spor la muncă!

GEORGE CIUDAN]

OGOARELE

NOAGA: La arat. (Din ciclul „Imagini dobrogene“ de la Expoziția tineretului).

AR E

PASTEL

de ION CRINGULEANU

înd mere roșcovane
a obrazu brumării
cu pădurea-i de porumburi
cuma inimă, să vii.

m se aștern, înmirezmate,
cum nu s-au mai văzut!
i un cîntec nalt, de slavă,
să cînt am început.

șeit în drum culegătorii,
cu vin ne-am omenit.
I de slavă-a prins a crește
multe, nalt și măiestrit!

plină
ă vină.

Prin ramuri toamna își strecoară
Tăceri de aur, cu tăis de brumă,
Spre iarnă, codrii mi-i îndrumă
Cu fiecare ploale cînd coboară.

Mă joc prin frunze ca să fiu copil,
Cu alți copii, nostalgic în hîrjoană;
Și mă trezesc așa, cuprins de-o toană
Să fac în jurul nostru mult april.

Aduc hîrtii și desenez pe ele
Poieni și arbori și albine
Și fac atîta primăvară-n mine
Că rid copiii ca un stol de stelic.

FRUMUSEȚILE
PATRIEI

Vedere din mun-
ții Apuseni.

Foto: T. IOANES

VIRF DE CAMPANIE

Tot ce înseamnă braț de muncă în
satele raionului Fetești, participă în a-
ceste zile la culesul porumbului. Dar
asta nu este singura treabă acum. Mai
socotiți transportul știuleților la maga-
zii și la bazele de recepție, apoi însă-
mîntatul grîului și alte treburi mai mă-
runte pe care nu le mai pomenim aici.

Tovarășul Ion Răduță, secretar al co-
mitetului raional pentru cultură și artă,
ne-a vorbit de toate acestea, dovedin-
du-se, așa cum ne și așteptam, bine in-
format. În interviul de față redăm însă
cu precădere explicațiile sale în legătura
cu felul cum sprijină comitetul acti-
vitatea culturală, realizarea obiectivelor
acestei campanii.

Întrebare: Gospodăriile agricole co-
lective din raionul dv. anunță o bună
recoltă de porumb. Căror factori i se da-
toarește aceasta?

Răspuns: Aici, la noi, porumbul e o
plantă cu vechime, dar niciodată oame-
nii nu s-au dovedit mai buni cultivatori
ca acum. Producțiile sînt bune cu toate
că n-a plouat aproape trei luni, în plin
proces de vegetație. Învățămintul agro-
zotehnic de astă-iarnă și din anii prece-
denți și-a arătat efectele. L-au urmat în
total 11 000 de colectivități. Alți 60 000,
necuprinși în învățămint, au asistat la
ciclurile de conferințe. Aceasta a însem-
nat, tradus în cîmp, o pregătire cores-
punzătoare a terenului, îngrășarea lui,
sămîntă de soi și altele.

Întrebare: Există acum la cîmp o
mare concentrare de forțe. Care sînt în
acest moment formele cele mai eficace și
mai apreciate ca atare ale activității cul-
turale?

Răspuns: A fost și rămîne brigada ar-
tistică de agitație. Sînt 39 de brigăzi în
întreg raionul. Cea mai bună pe raion,
cea de la Gildău, și-a clădit faima pe
faptul că-i totdeauna la curent cu ceea
ce se petrece. Textierii ei străbat satul
și ogoarele gospodăriei, fac investigații
și introduc în program noi cuplete, sce-
nete, dialoguri. Un episod edificator:
brigada trebuia să dea un spectacol la
Săveni, dar a întîrziat trei ore din cau-
za unei defecțiuni a mașinii. La sosire
au descoperit, uimiți, că-i aștepta o sală
plină. Programul, aplaudat și bisat, a
ținut pînă spre miezul nopții. Brigada
artistică din Făcăieni a surprins la timp
și a prezentat pe scenă următoarea si-
tuație: în comună sînt două gospodării
colective, G.A.C. Făcăieni și G.A.C. Pro-
gresul. Dar în timp ce una e frunțasă
la recoltatul porumbului, la însămînta-
tul grîului ca și la predarea cantităților
contractate cu statul, cealaltă bate, în
campanie, pasul pe loc. E suficient să
asistați la programul de brigadă ca să
înțelegeți. La prima gospodărie pre-
ședintele Toma Dimache, discută seară
de seară cu brigadierii situația cîmpu-
lui, întocmește evidența lucrărilor, re-
partizează brațe de muncă acolo unde
se semnalează rămîineri în urmă. La a
doua gospodărie președintele Ion Bratu
nu face acest lucru. După spectacolul
brigăzii consiliul de conducere al G.A.C.
Progresul a început să-și revizuiască sis-
temul de lucru.

Întrebare: Toate brigăzile dumnea-
voastră se află la un asemenea nivel
calitativ?

Răspuns: N-aș putea spune asta, dar
tindem spre așa ceva. Acesta este de
fapt rostul întîlnirilor periodice de lu-
cru cu directorii de cămine și instruc-

torii artistici. Duminica trecută brigada
din Gildău și echipa de dansuri din
Luciu s-au produs în fața asistenței.
(Sînt doar printre cele mai bune și am
avut ce învăța). La sfîrșit s-au făcut a-
precieri asupra programului, repertoriu-
lui și orientării acestuia, ca și recoman-
dări pentru continua îmbunătățire a ca-
lității spectacolului. E un sistem verifi-
cat în generalizarea metodelor bune.

Întrebare: Ați amintit mai înainte de
ciclurile de conferințe. Un mare număr
de colectivități le audiază în fiecare an.
Întrebarea este: ce ați întreprins pentru
ca aceste conferințe să fie din ce în ce
mai bogate în conținut și mai atractive?

Răspuns: Am recomandat colective-
lor sătești de conferențieri să expună
conferințele liber. Adică fără să citeas-
că de la cap la cap. Aceasta obligă însă
pe conferențieri să cunoască bine su-
biectul, să-i fie familiar. De unde
decurge necesitatea ca toți conferenție-
rii să fie recrutați numai dintre specia-
liști sau dintre cei cu o mare experien-
ță ca președinți de gospodărie și briga-
dieri. Există la centrul de raion un co-
lectiv de conferențieri care țin trimes-
trial aproximativ 300 de conferințe. Cum
procedează ei? Fiecare conferință este
ilustrată cu exemple din cele mai bune
gospodării colective din raion. Ajuns
cu cîteva ceasuri mai devreme în comu-
na stabilită, conferențiarul se informează
asupra realității locale. Conferința se
transformă într-un mijloc de generaliz-
are a celei mai valoroase experiențe.

Întrebare: Am înțeles că prevederile
de mai sus sînt cu deosebire utile pen-
tru lunile care vor urma. Am dori însă
să ne vorbiți ceva despre condițiile ma-
teriale ale desfășurării activității cul-
turale.

Răspuns: Acolo unde era cazul s-au
grăbit lucrările de finisare ale unor că-
mine construite de curînd. Dar la Giur-
genj e a doua iarnă cînd căminul se gă-
sește tot „la roșu“. Colectivității din co-
mună s-au oferit să presteze 800 de zile
de muncă pentru terminarea căminului.
Mai rămîne ca sfatul popular comunal
să vină în întîmpinarea acestei inițiative
luînd cît mai grabnic măsuri practice. La
Perisoru există toate materialele de con-
strucție (ba cimentul „rapid“ a și în-
ceput să se altereze de atîta așteptare).
Singurii care întîrzie aici sînt specialiștii
de la I.R.P.C.B. (Întreprinderea regională
de prestații și construcții București —
secția Fetești) care de multe luni promit
că vor veni să se apuce de lucru, dar
n-au trecut pînă acum la fapte.

As vrea să subliniez ca pe ceva deose-
bit de meritoriu grija unor președinți
de sfaturi populare ca Ianole Tudora-
che de la Cocargeaua și Nicolae Nico-
lae de la Făcăieni care se îngrijesc per-
sonal de buna funcționare a căminului
cultural, ca și de mobilizarea colecti-
viștilor la repetiții și alte manifestări.
Președinți de gospodărie colectivă ca
Ilie Crăciun din Săveni, Ion Tudor din
Jegălia, Toma Dimache din Făcăieni,
sînt cunoscuți ca buni conferențieri.

Mi se pare că e o strînsă legătură în-
tre cele amintite mai sus și faptul că în
aceste comune activitatea culturală își
realizează cu bine scopul său educativ,
contribuînd din plin la întărirea gospo-
dăriilor colective.

V. TOSO

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

CE ȘTIM

DESPRE PLANETA VENUS

Cunoaștem cu toții Luceafărul și mulți știm că el se poate vedea în unele epoci ale anului seara, iar în alte epoci — dimineața. De mult se credea chiar că există doi aștri: Luceafărul de seară și Luceafărul de dimineață. Mai târziu s-a constatat însă că de fapt cei doi luceferi erau planeta Venus.

Venus se aseamănă foarte mult cu Pământul în privința mărimii, de aceea se obișnuiește chiar să se spună că Venus și Pământul sînt frați gemeni. De exemplu, diametrul lui Venus este de 12 600 km, pe cînd al Pământului este 12 756 km. Volumul total al planetei Venus reprezintă 9/10 din volumul Pământului.

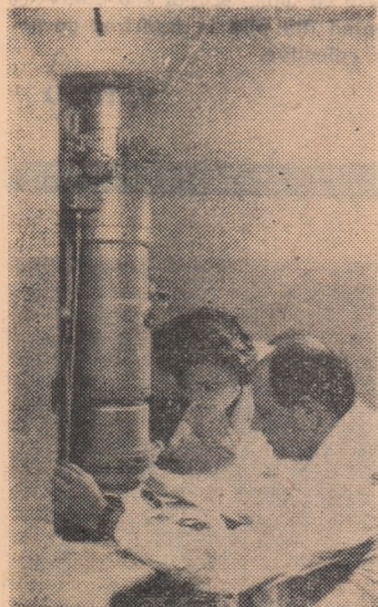
Venus este mai aproape de Soare decît Pământul, distanța medie dintre această planetă și Soare fiind de 108 milioane km. în timp ce Pământul se află la o distanță de 150 milioane km. Ca și celelalte planete, Venus se rotește în jurul Soarelui făcînd un ocol complet în 225 zile. Așadar, un an pe Venus este mai scurt decît un an pe Pământ. Venus nu are lumină proprie, ci primește lumina și căldura de la Soare.

Venus nu este numai planeta cea mai asemănătoare cu Pământul, ci și planeta care trece din cînd în cînd la cea mai mică distanță de Pământ: la 41 milioane km. Distanța între aceste două planete nu este mereu aceeași. Ea se modifică, deoarece fiecare din ele are o orbită proprie și o anumită viteză pe orbită.

Dacă Venus trece așa de aproape de Pământ, ne-am putea imagina că se poate observa foarte bine și că nu mai există nici un fel de lucruri necunoscute pe ea. Realitatea este însă alta.

În primul rînd, în momentul cînd trece prin punctul cel mai apropiat, partea lui Venus care este întoarsă spre Pământ este neluminată de Soare și deci nu se poate vedea sau se vede numai ca o mică seceră foarte îngustă. Apoi pe măsură ce se depărtează de Pământ, Soarele luminează o regiune din ce în ce mai mare din partea ce o vedem noi, iar cînd este la cea mai mare depărtare, putem vedea întreaga suprafață luminată. Dar în aceste momente Venus apare mult mai mică.

În al doilea rînd, nu se știe ni-

Aspect din Institutul de inframicrobiologie al Academiei R.P.R. — laboratorul de microscopie

mic despre aspectul lui Venus și despre condițiile de pe ea deoarece este înconjurată de un strat gros de nori. Nici un fel de aparate nu au putut străbate prin acești nori. De aceea noi nu știm azi cum se prezintă suprafața lui Venus; există munți, cîmpii, ape? De asemenea, nu s-a putut afla cît de lungă este o zi pe Venus; se pare însă că zilele și nopțile sînt acolo de cîteva ori sau de cîteva zeci de ori mai lungi decît pe Pământ.

Venus are o atmosferă formată din diferite gaze ca bioxidul de carbon, azotul. Nu s-a descoperit însă oxigen, gaz fără de care nu poate exista viața. De asemenea, nu se știe încă dacă există sau nu apă.

Temperatura la suprafața norilor ce înconjoară planeta Venus este de minus 40 grade. Sub stratul de nori temperatura urcă însă la peste plus 150 grade.

Prin urmare, condițiile existente pe Venus și anume lipsa oxigenului și a apei, temperatura foarte ridicată, ne fac să credem că în momentul de față nu poate exista viață acolo. Dar în trecutul îndepărtat și Pământul nostru a trecut prin condiții asemănătoare înainte de-a apărea viața pe el. De aceea, se poate ca și pe Venus, treptat, să se modifice condițiile, devenind favorabile apariției vieții.

Nu va trece mult și o parte din aceste întrebări cu privire la Venus își vor primi un răspuns sigur, obținut cu ajutorul rachetelor cosmice care se vor îndrepta și spre această planetă.

CORNELIA CRISTESCU
fizico-matematică
candidat în științe

PE TEME JURIDICE

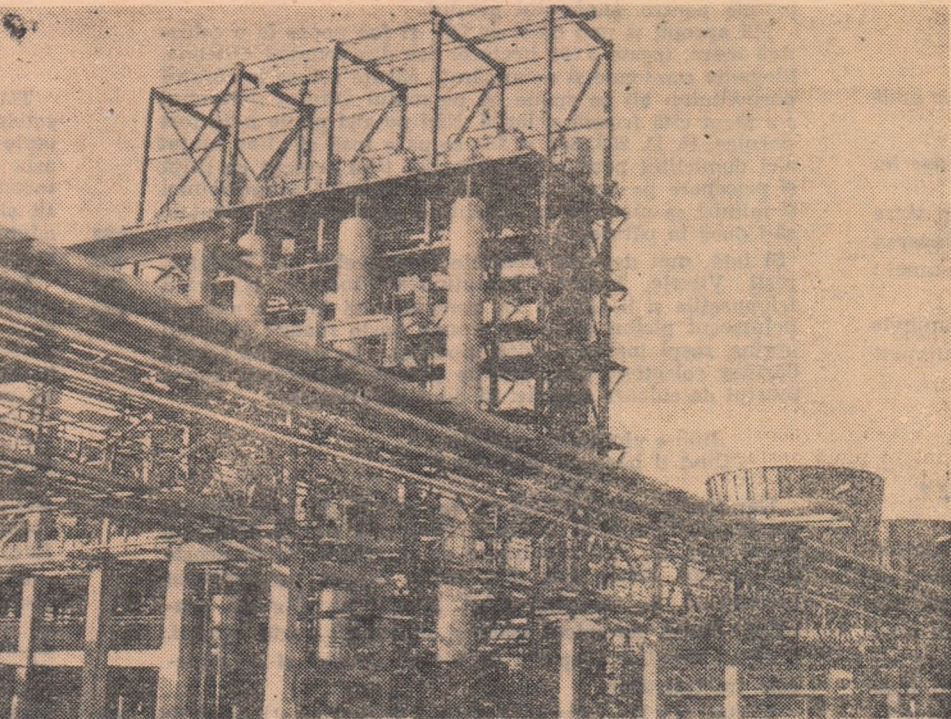
Comisiile de împăciuire

În perioada desăvîrșirii construcției socialismului, procesul de dezvoltare a democrației se accentuează tot mai mult. Unul din aspectele acestei dezvoltări îl constituie participarea tot mai largă a oamenilor muncii la aplicarea și respectarea regulilor de conviețuire și a legalității socialiste. În această privință, un rol de seamă îl au comisiile de împăciuire de pe lîngă sfaturile populare.

Aceste comisii sînt organe obștești cu atribuțiuni juridice, în a căror competență intră soluționarea unor fapte penale ce prezintă un pericol social mai redus ca: lovirile simple, calomniile, injuriile, abuzul de încredere, degradarea bunurilor altuia, infracțiunile locative etc.

Legea prevede că pentru asemenea cazuri, reclamațiile nu se primesc și nici nu se soluționează decît de comisiile de împăciuire. Numai cînd acestea nu reușesc să împace părțile, se poate face acțiune la organele de miliție, procuratură sau tribunalul popular. Comisiile de împăciuire judecă cererile adresate lor în scris sau verbal în cel mult 30 de zile de la data cînd partea vătămată s-a adresat lor.

Prin activitatea comisiilor de împăciuire s-a reușit ca o mare parte din neînțelegerile ivite între cetățeni, pentru problemele arătate mai sus, să fie rezolvate prin împăcarea părților. Rezultate bune au obținut în această direcție comisiile de împăciuire de pe lîngă sfaturile populare comunale din Vinători, Mera (regiunea

Una din instalațiile Combinatului de cauciuc sintetic și produse petrochimice — Onești

Sfatul medicului

DULCIURILE ÎN ALIMENTAȚIE

Prin valoarea lor nutritivă mare, dulciurile sînt considerate, pe bună dreptate, cel mai bun și mai economic „combustibil” necesar activității organismului. Ele „ard” repede și pun foarte ușor în libertate o mare cantitate de energie. Din acest motiv, în cazul unui efort muscular sau intelectual intens este foarte utilă consumarea dulciurilor (zahăr, bomboane, ciocolată). Sportivii știu bine acest lucru, iar turiștii versați îl practică de mult.

Digestia dulciurilor se face foarte ușor în organism, ele intrînd în sine sub formă de glucoză. Această substanță se transformă ușor în putere. Ea se adună mai

ales în acele părți ale corpului care îndeplinesc o muncă: în mușchii noștri, care fac munca fizică, în creier, care face munca gîndirii, în ficat, organ care, ca un adevărat „laborator”, contribuie la transformarea alimentelor din organism, formînd fierrea și alte produse necesare corpului nostru.

Fiînd produse rafinate, dulciurile trebuie consumate însă numai într-o proporție care nu expune la dezechilibrarea regimului alimentar. Astfel, consumul zilnic de dulciuri (exprimate sub formă de zahăr) trebuie să nu depășească 25-35 gr. (circa 5-7 bucăți de zahăr) pentru copiii preșcolari, 40-60 gr. (8-10 bucăți) pentru școlari și femei în perioada maternității și cel mult 60-100 gr. (adică maximum 20 bucăți) pentru celelalte categorii de consumatori.

Excesul de dulciuri, ca orice exces alimentar, este dăunător. Abuzul de produse zaharose, peste limitele arătate, predispoaze la diabet și alte tulburări organice (digestive) cardiovasculare și chiar psihice și neurologice. S-a constatat de asemenea că abuzul de dulciuri mărește îmbolnăvirile dinților (carii dentare) mai ales dacă se consumă între mese.

Dr. E. ROMAN

...în decursul veacurilor au fost tipărite peste 12 milioane titluri de cărți?

...astăzi se vorbesc pe întregul glob pămîntesc aproximativ 6 000 de limbi?

...există pești care respiră timp de 4 ani fără a avea nevoie de apă?

...după datele recente, în lumea întregă trăiesc astăzi doar 300 de elefanți albi, deși înainte vreme numărul acestor animale (azi pe cale de dispariție) era mult mai mare?

...cel mai mare rol în scurtarea vieții îl au: abuzul de mîncare și băuturi, aerul îmbibit cu praf și alte corpuri străine, plictiseala, enervarea, tratarea cu întîrziere a bolilor?

...un fir din buruiana coada șoricelului produce 25 000 de semințe, unul de mac sălbatic — 50 000, iar un fir de știr produce peste 500 000 de semințe?

...ceapa și ridichea cultivate împreună măresc recolta de ridichi cu 20 la sută și că varza și tomatele se simt foarte bine împreună. dînd recolte mai mari (cu 25 la sută) decît atunci cînd sînt cultivate fiecare separat?

...laptele cucului sau aliorul este un mare dușman al plantelor cultivate? Acolo unde crește aliorul, vița de vie nu rodește, porumbul nu leagă știuleții, cartoful, grîul și

VASILE BRĂILOIU
jurist

SĂPTĂMÎNA LA O. N. U.

Discuțiile de politică generală, care vor continua pînă spre mijlocul acestei luni, au adus noi confirmări ale interesului față de ideea înțelegerilor regionale. După înscriserea pe ordinea de zi a Comitetului politic a importanței probleme privind înțelegerile regionale în Europa — punct propus de delegația R. P. Romîna — miniștrii de externe ai Suediei și Finlandei s-au pronunțat pentru negocieri între țările din nordul Europei în vederea creării unei zone denuclearizate în această regiune. Păreri similare a exprimat și ministrul de externe al Marocului, referindu-se atît la faptul că Africa a fost declarată zonă denuclearizată, cît și la propunerile privind crearea unei asemenea zone în America Latină.

În timp ce discuțiile de politică generală sînt în plină desfășurare, au început dezbaterile și în cadrul celor 7 comitete ale adunării generale. În Comitetul Politic Special, reprezentantul țării noastre, Mihail Hașeganu care a fost ales președinte al comitetului, a arătat că auspiciile favorabile sub care au început lucrările actualei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. constituie o premiză pentru examinarea constructivă și soluționarea corespunzătoare a problemelor înscrise pe ordinea de zi a Comitetului, care au o importanță deosebită pentru menținerea păcii și securității internaționale.

Comitetul nr. 2 a intrat în miezul dezbaterilor cu privire la principalele aspecte ale economiei mondiale. Reprezentantul țării noastre, expunînd poziția R. P. Romîne față de problemele îmbunătățirii relațiilor economice internaționale, subliniind că prin promovarea ideii de colaborare economică între state se pot găsi soluții constructive în vederea realizării năzuinței tuturor popoarelor — progresul economic și social — a relevat totodată necesitatea elaborării de măsuri concrete în acest domeniu. El a reamintit propunerile țării noastre prezentate secretariatului general al O.N.U. și care se referă la elaborarea principiilor fundamentale ale acordurilor economice și comerciale. Acum cînd se pregătește Conferința O.N.U. pentru comerț și dezvoltare, (convocată pentru primăvara anului 1964), existența unor asemenea principii fundamentale ar înlesni colaborarea economică între state.

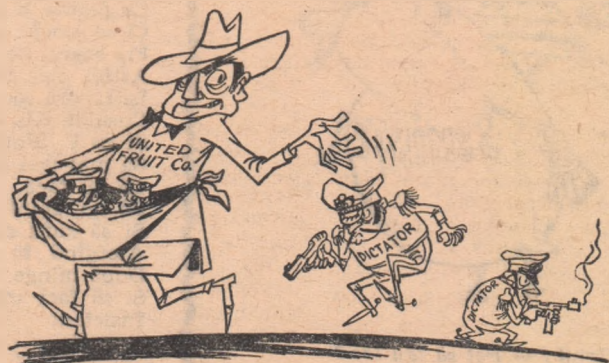
Rechizitorii aspre au fost rostite la a-

dresa colonialismului atît în discuțiile generale cît și în cadrul a diferite comitete. Reprezentanții țării noastre și-au spus părerea răspicat și în această problemă, condamnînd rușinosul sistem colonial. În cadrul Comitetului de tutelă și pentru problemele teritoriilor neautonome (Comitetul nr. 4) delegatul țării noastre, referindu-se la problema Rhodesiei de sud aflată în discuție, a subliniat sentimentele de solidaritate ale poporului romîn cu lupta popoarelor coloniale, a arătat că delegația romînă „se pronunță ferm pentru aplicarea imediată în Rhodesia de sud a Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale și pentru constituirea acestui teritoriu într-un stat suveran african”.

Pe lîngă activitatea propriu-zisă a sesiunii Adunării Generale, a O.N.U., cei prezenți aici acordă o mare importanță întîlnirilor prilejuite de prezența la New York a miniștrilor afacerilor externe în fruntea delegațiilor multor state. Întîlnirile dintre miniștrii de externe al U.R.S.S., S.U.A. și Angliei au contribuit la efectuarea unui larg schimb de păreri în problemele măsurilor posibile în vederea destinderii internaționale. S-a ajuns la o înțelegere în principiu asupra interzicerii plasării pe orbită a unor corpuri cosmice avînd la bord arma nucleară. În cadrul întîlnirilor desfășurate paralel cu activitatea O.N.U. se înscrie și întîlnirea care a avut loc la 4 octombrie între Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al R. P. Romîne și Dean Rusk, secretar al Departamentului de stat al S.U.A. Într-o scurtă declarație făcută corespondenților speciali ai Agerpres și Radiodifuziunii romîne la O.N.U., Dean Rusk a spus: „Înainte de a pleca de la O.N.U. am avut o întrevvedere cu dl. Mănescu. Consider că perspectivele relațiilor dintre Statele Unite și România sînt încurajatoare”.

Totalizînd rezultatele dezbaterilor și ale întîlnirilor la O.N.U. în săptămînile care s-au scurs, observatorii arată că în multe probleme aflate pe ordinea de zi au început să se deslușească anumite posibilități de examinare a lor în spirit constructiv. Opinia publică mondială apreciază efortul continuu, perseverent al delegațiilor țărilor socialiste între care și a țării noastre pentru adoptarea unor măsuri concrete, eficiente, menite să ducă la destinderea încordării.

În Republica Dominicană și în Honduras — țări din bazinul mării Caraibilor, au avut loc lovituri de stat militare. Evenimentele care s-au petrecut înainte și după aceste lovituri arată limpede că ele au fost puse la cale de către trustul nord-american „United Fruit Company”, supranumit și „monstrul verde”, care deține vaste terenuri în aceste țări. Astfel, cu 24 ore înainte de respectivele lovituri de stat presa nord-americană a „prezis” că ele vor avea loc. Potrivit celor relatate de ziarul „Washington Post”, complotiștii au oferit companiei „United Fruit” noi concesiuni de terenuri, solicitînd în schimb sprijin în înlăturarea loviturii.

— Sper că semințele astea or să-mi aducă roade frumoase ! ! ..

Desen de NIC. NICOLAESCU

Prezidiul Consiliului Mondial al Păcii a dat publicității documentele adoptate la ședințele sale, care au avut loc la Viena între 27-29 septembrie a.c. Se hotărăște convocarea unei sesiuni ordinare a Consiliului Mondial al Păcii, la Varșovia între 28 noiembrie și 2 decembrie 1963. Aici se vor discuta probleme importante ale situației internaționale, cum sînt : trecerea de la interzicerea parțială la interzicerea totală a experiențelor cu arma nucleară, măsuri menite să preîntîmpine declanșarea unei agresiuni sau război ca urmare a unei întîmplări sau a unui atac prin surprindere, primii pași în domeniul dezarmării controlate, inclusiv în domeniul creării zonelor denuclearizate, recunoașterea independenței și necesitatea lichidării tuturor formelor de colonialism, căutarea de căi în vederea dezvoltării internaționale în domeniul economic, social și cultural.

Au fost adoptate rezoluții de solidaritate cu popoarele luptătoare din Vietnamul de sud și Africa de sud precum și rezoluția în apărarea securității Cubei eroice.

În Vietnamul de sud se semnalează un nou val de acțiuni ale maselor populare împotriva terorii cîlcii lui Ngo Dinh Diem. Partizanii sud-vietnamezi, în cursul ultimelor săptămîni, au reușit să obțină succese însemnate asupra trupelor diemiste. Au fost uciși, răniți sau capturați peste 1200 soldați diemiști, a fost capturat un mare număr de arme moderne de fabricație americană.

Numeroase demonstrații organizate de studenți, de bușii, de elevi, au avut loc, de asemenea, în ultima vreme. Demonstrațiile au fost reprimite cu brutalitate de către poliția diemistă.

AGENDA INTERNAȚIONALĂ

Fermierii vest-germani sînt furioși

Maria Benser din Bergholen și fiica ei, cu toate că muncesc din zori și pînă noaptea tîrziu, nu reușesc să scoală din peticul de pămînt secătuit alit cît să acopere nevoile familiei. Soțul este nevoit să lucreze la moșieri.

Afirmația cuprinsă în titlul acestui material nu este originală. Ea a mai fost făcută, înainte noastră, de către ziarul englez „Times”. Cauzele nemulțumirii țăranimii din Germania occidentală sînt de două categorii : interne și externe. Pe de o parte este vorba despre nemulțumirea provocată de politica dusă față de micii agricultori de către cercurile conducătoare. Cu prilejul recentului congres al agricultorilor vestgermani, președintele Federației agricultorilor din R. F. Germană,

Edmund Rehwinkel, a avertizat guvernul de la Bonn că țăranii din întreaga țară vor organiza manifestații de protest dacă revendicările lor legitime vor continua să fie nesocotite. El a cerut efectuarea unei sporiri a prețurilor produselor agricole, luarea unor măsuri guvernamentale în vederea micșorării prețurilor în alte sectoare economice, precum și o mărire a creditelor acordate agriculturii.

Este îndoielnic însă faptul că cererile țăranimii vestgermane vor fi luate în considerare. Tocmai în momentul cînd țăranimea din Germania occidentală cere sporirea prețurilor la produsele agrare, se desfășoară o luptă aprigă pentru formarea așa-numitei Piețe comune agrare. Franța a cerut ca această Piață comună agrară să ia ființă neapărat pînă la sfîrșitul acestui an. În Franța, prețurile acordate țăranilor de către monopoluri, pentru produsele lor agrare, sînt mult mai scăzute decît cele existente în celelalte state care fac parte din Piața comună. Pentru a-și putea exporta excedentul de cereale, și a concura astfel produsele altor state, cerealele franceze continuă să fie vîndute în străinătate la prețuri destul de scăzute, în ciuda faptului că acestea provoacă pagube serioase agricultorilor francezi. După cum se vede, intrucît produsele agrare franceze sînt vîndute la prețuri cu mult scăzute față de cele existente pe piețele interne ale celorlalte state care fac parte din Piața comună, este limpede că țăranimea vestgermană ar suferi prejudicii serioase în cazul în care cererile Franței ar fi acceptate de guvernul de la Bonn. Adoptarea propunerilor franceze ar duce automat la o scădere a prețurilor primite de către agricultorii din R.F. Germană. Potrivit calculelor apărute în presa apuseană, scăderea prețurilor la cerealele vestgermane ar provoca o micșorare a veniturilor țăranilor din această țară cu aproximativ 2,5 miliarde franci francezi. În același timp alți 600 000 de țărani ar trebui să-și părăsească pămînturile în următorii ani intrucît nu ar putea face față necesităților vieții cu veniturile scăzute pe care le-ar obține de pe urma muncii lor ; aceștia s-ar adăuga celor 2 200 000 de oameni care și-au părăsit gospodăriile lor agrare în cursul ultimilor ani.

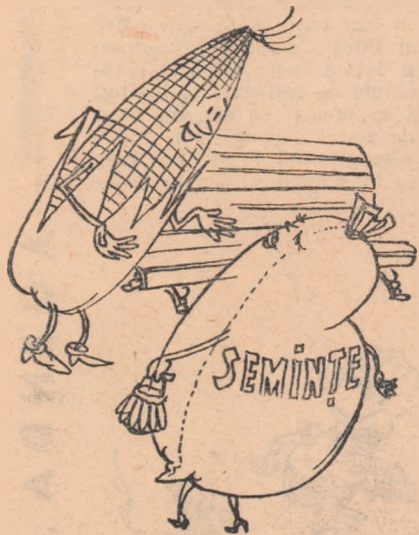
Procesul ruinării micilor gospodării agricole vestgermane continuă oricum să se dezvolte, chiar și independent de traducerea eventuală în practică a planurilor privind crearea Pieței comune agrare.

Procesul ruinării țăranimii muncitoare este tipic pentru orînduirea capitalistă. Posesorii unor mici parcele de pămînt nu pot face față cheltuielilor mereu crescînde necesitate de exploatarea științifică a pămîntului. Nici măcar prețurile relativ mai ridicate oferite agricultorilor vestgermani — pentru ca aceștia să continue să-și dea voturile partidului de guvernămînt — nu sînt profitabile decît proprietarilor mari, celor care pot produce mari cantități de cereale. Din această pricină aproximativ 50 000 de mici agricultori vestgermani sînt nevoiți în fiecare an să-și părăsească gospodăriile. Referindu-se la atmosfera care domnește în rîndul țăranimii din R.F. Germană ca urmare a înrăutățirii permanente a situației ei, ziarul „Die Welt” scria : „Cine merge astăzi la sate și vizitează mai ales gospodăriile mai mici, constată o stare de spirit care oscilează între indignare și depresiune. Țăranii au citit raportul oficial care preconizează pînă în anul 1975 plecarea altor 850 000 de oameni de la sate și dizolvarea mai multor sute de mii de mici ferme—întreprinderi spre a fi concentrate în întreprinderi mai mari, pentru ca rentabilitatea agriculturii vestgermane în cadrul Pieței comune să se mențină cît de cît”. Autorul menționatului articol din ziarul „Die Welt” atrăgea atenția că țăranimea vestgermană consideră aceste planuri pur și simplu ca un îndemn la sinucidere.

Țăranii vestgermani nu vor însă să se sinucidă. În întreaga țară se desfășoară puternice acțiuni de protest împotriva politicii duse față de ei. Din nenumărate colțuri ale țării s-au auzit îndemnuri pentru a se trece la acțiuni directe de protest, urmîndu-se exemplul dat de către agricultorii francezi. At fi vorba, deci, de marșuri asupra orașelor, de demonstrații efectuate cu tractoarele, de împrăștierea pe străzi a acelor produse care nu ar mai putea fi produse din cauza prețurilor mici oferite.

EUGEN PHOEBUS

Pe terenurile eliberate de porumb continuă intens însămintările de toamnă...

Griul: — Pot să iau loc?
Porumbul: — Vă rog, vi l-am și cedat!

Frumoasa din Comana

Pe drumul dintre Comana și Negru Vodă, am găsit un carnețel cuprinzând câteva însemnări ale unei oarecare F. S., pe care le publicăm întocmai. Iată-le: „M-am născut în comuna dobrogeană Comana. Nu vreau să mă laud, dar am fost frumoasă încă de mică. Ce-i drept, și părinții mei m-au iubit mult, din-
du-mi o creștere aleasă și îngrijindu-se să nu duc lipsă de nimic. Traiul bun, fără griji și necazuri, te face chipeș și sănătos. Nu prinsesem a mă înălța nici de-o șchioapă, și toată lumea zicea: „O să fie frumoasă!”

Așa s-a și întâmplat. Având — cum spuneam — tot ce trebuie, inconjurată zilnic de atenția plină de dragoste alor mei, m-am făcut tot mai chipeșă, înaltă și mlădie, trasă ca prin inel, cu o brazul plin, rotund și cu costița galbenă. În vremea din urmă, oamenii veneau tot mai des să mă vadă și exclamau încântați: „Vai ce frumoasă!” Și grija părintească m-a inconjurat pînă în ultima clipă...”

Din păcate, însemnările se intrerup aici! Cui aparțin ele? Cine este frumoasa din Comana?

Specialiștii de la Consiliul agricol ne-au ajutat să descifrăm misterul: F. S. nu este altcineva decît... floarea soarelui pe care colectivității din Comana, „părinții” ei, au îngrijit-o bine, au recoltat-o la timp și au predat-o la baza de recepție primii pe raion!

N. CULCEA

SPORT DE... SCAUN

De pe Someș, de la Jucu Ni s-a semnalat un lucru:

Că de la o vreme-ncoace Fotbalul nu se mai face Pe frumosul stadion Cu peluze și gazon, Ci se joacă... în odale Fie soare, fie ploaie. Astfel, cică frații Țala își făcură socoteala Cu-alde Kiș cu Moldovan Și cu P Sintijudean Să mai lase mingea-n pace Că nu face Să te zbințui pe teren Și să suflă ca un tren Alergînd în sus și-n jos După minge, de prisos Și să faci antrenament Insistent!

Ore-ntregi pe săptămînă Dînd cu spițul în țărînă Pentru că, mă rog, pe mingi E mai greu să le atingi. Deci, băieții de mai sus Ce și-au spus?

— Haideți să găsim un „sport” Care nu cere efort.

Să găsim un „sport de casă” (Și de masă)

Ca pe scaune să stăm Și așa să activăm.

Astfel au găsit voinicii „Sportul” ăla cu birlicii, Încît chiar de-ai da cu tunu’ Nu-l scoli de la „21”.

Pînă-n faptul dimineții Rigi, damele, valetii Se-nvrîtesc pe masa lor

Într-un dans amețitor, „Antrenîndu-i” pe feclori

Pînă-n zori Și lăsînd pe fiecare

Gol în cap și-n buzunare!

Bănuim că frații Țala își vor face socoteala

Că la fotbal, oboseala Orișicît ar fi de mare

Tot e mai odihnitoare Decît meciurile-n care

Activează stînd pe loc

Lîngă cărțile de joc

Supărați că n-au noroc.

„Jucînd” astfel, dragii mei, Se driblează... chiar pe ei!

MIRCEA PAVELESCU

În Consiliul de conducere al colectivei, avuseseră loc dezbateri aprinse. Intrase vara-n toamnă și unele construcții zootehnice nici nu fuseseră începute. De-aici discuții, păreri, soluții. Pînă la urmă, se căzuse de acord: vom aduce meșteri specialiști de la oraș! Un delegat și-a pus mîrînd în tașcă și a plecat la Vaslui. După o zi de umbrel pe străzile orașului, s-a întors acasă fără nici un rezultat. N-a descu-
rațat însă nimeni.

— Lucrurile mari se rezolvă cu greutate! a spus filozofic to-

de specialiști! spunea altul mai informat. Și toată lumea aștepta cu sufletul la gură să-i vadă pe vestiții meșteri. Ce fel de oameni or fi? Unde vor fi învățați meșeria? Ce unelte și mașini vor aduce oare cu ei? În câteva zile vor da gata grajdul, puiernița și maternitatea pentru scroafe? În-
trebările curgeau cu duimul.

Într-o bună zi, fu anunțat marele eveniment: au sosit specialiștii! Satul se strînse electrizat la locul cu pricina. Dintr-un camion coborîră vreo zece oameni, însoțiți de membrii consiliului de conducere. Înaintară spre lo-

SPECIALITATEA CASEI

varășul Dumitru Lincă, președintele gospodăriei. Și a prins a semna alte delegații, întărite cu stampila G. A. C. „Ștefan cel Mare”, raionul Vaslui. În sfîrșit, vicepreședintele gospodăriei, tovarășul C. Diaconu, le-a făcut odată ditamaș surpriza:

— Fraților, am găsit un special-

list! Da, dar cu o floare nu se face primăvară, după cum cu un singur meșter nu se puteau ridica atîtea construcții zootehnice nici în zece ani! Din nou frămîntări, propuneri, soluții.

— Facem afișe, le lipim la vedere și stăm pe lîngă ele. Care cum vine, haț, punem mîna pe el și-l angajăm, a propus tovarășul Diaconu.

În vremea asta, colectivității veneau la locul unde urma să se înalte vîltoarele construcții zootehnice, ca să vadă ce se mai petrece.

— Cînd vom începe? întreba cîte unul.

— Ce te bagi? Asta-l treabă

cu unde urma să se înceapă prima construcție — grajdul pentru bovine. Localnicii se uitau la el ca la niște apariții rare. După o vreme însă, își dădură seama că de fapt arătau ca niște oameni obișnuți. În mijlocul unui interes general extraordinar, specialiștii începură lucrul. Din pămînt, din paie și din bălegar, confecționau niște corpuri paralelipipedice care semănau izbitor cu obișnuții și modeștii vâlătuci folosiți la ridicarea zidurilor. Zece specialiști lucrau, și o sută de colectivști priveau! La un moment dat, un mucalît exclamă:

— Măi oameni buni, păi ăștia-s vâlătuci toată ziua! Vâlătuci al căror meșteșug l-am moștenit și noi din moș-tramoși. Specialitatea casei, cum s-ar zice! Și avem atîți „specialiști” în sat. Încît consiliul de conducere — adăugă hitrul — a pătîit ca ăla de nu vede pădurea din pricina copacilor!

VASILE CABULEA

EPIGRAME

Unuia care la cuvîntul la „diverse”.

Cînd dînsul pe vorbit se-ășterne (Picat ca și măraru-n ciorbă) Ascultă „diverse” baliverne Iar la problemă, nici o vorbă!

Unul postăș care n-aduce corespondența la timp.

Eu această epigramă Ți-aș trimite-o ție Însă, sincer, îmi e teamă Să nu... întirzie

STELIAN FILIP

Unui colectivist fruntaș

Çiț trei muncește el mereu Fără să știe de-oboșeală. Dar cînd fu vorba de-mpărțea! Abia atunci dădu de greu!

Unui fotbalist, codaș în muncă

La fotbal, ce mai, ești grozav Și mingea o jonglezi cu artă. Da-n muncă un cusur ai. Grav: Înscri... în propria ta poartă!

M. CALMICU

Din carnetul șoferului Tilică

VIII ALO, BIVOLARI!!!

Ieri am avut surpriza să primesc o scrisoare de la colectivistul Luca Mihai din comuna Bivolari, raionul Iași. „Nene Tilică, îmi scrie dînsul tare ne-am bucura dacă în însemnările dumitale ai pomeni

cîte ceva și de pe la noi, din Bivolari, comună mare, cu șapte sate...”

I-am ascultat rugămîntea și mă grăbesc a vă povesti despre originala întrecere pe care au pornit-o directorii celor șapte cămine culturale din satele acestei comune. Ținta întrecerii e următoarea: cine va reuși să țină mai mult timp defect aparatul de radio de la cămin?

Pe locul I s-a clasat fără contracandidat directorul Andrei Bădărău (satul Tabăra Nouă), aparatul fiind stricat de doi ani; pe locul II, directorul căminului din satul Burienești, tovarășul Ion Năstase (cu un aparat defect de nouă luni); pe locul III, Gheorghe Văideanu (căminul cultural din Soloneț) cu aparatul stricat de șapte luni! Ceilalți s-au înscris în ordine: Dumitru Bodron (satul Trăian, șase luni), Ion Urmă (satul

Tabăra, cinci luni), și Constantin Ojog (satul Cornu Negru, trei luni).

Dar oare tovarășul Mircea Marcu, directorul căminului

cultural de la centru, din comuna Bivolari, a rămas mai prejos? Nici vorbă! Dumnealui deține un record aparte: are la cămin două aparate de

radio și amîndouă sint stricate!

Și acum, ca încheiere, ce credeți?! În ciuda clasamentului, premiul I a fost acordat pînă la urmă tovarășului I. URMĂ, directorul căminului cultural din satul Tabăra, țînîndu-se seama și de faptul că dumnealui n-a mai organizat la cămin nici un fel de activitate din luna mai a.c.! Cum s-ar spune tovarășul I. URMĂ, în vremea din URMĂ n-a mai avut nici URMĂ de activitate rămînd cel din URMĂ.

La o asemenea întrecere, e și normal ca noi să nu facem obișnuita urare: „La mulți ani și la mai mult!” Eu unul aș avea o propunere. Ce-ar fi ca toți acești directori să pornească o nouă întrecere? Iar ținta întrecerii să fie: cine va repara mai repede aparatul de radio și va desfășura o activitate mai bogată! Sint convins că cei din urmă de pe lista sus amîntită vor fi cei dintîi pe noua listă

TILICA

Pt. conf
NICOLAE TAUTU

